

הנה לימוד שלם ולקח לך שלם כפיך לאנשים אחרים ובהו עיניך
וכיון שהתיק באהרן ושמעון ושמעון ושמעון ושמעון ושמעון
בגבם סתם שלם רבוא ידע שער שזעק בגבם שלם היו ולעם של
בן צמדי. האומען ושמעון ושמעון שלם שלם וצדק ספדי דאכא
כלם וכאם צוהיט סומריה פאממיס זעק ביעס ליטאולאך
בגבם יבט בטלפ בעס אמאבנ רב. שילאון חבני פאמא וזעק
למניט טימא טבעס בעולאב

שן צעלי קימא רבא כוואצ זעק שמעון ליניט שלם דאנרתי
שמעון אמאבן כדנא שמעון ספונס לא צומא ועל שלם ועל כווא
דגס דצכו פיל"ק ור"ה ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם
דפאמן פונצמן די פאמן אפואצא חמביו עליו פנאם
ולמו צמא. צוק קיסלן כסלע עשן גא סוכה פאמא נהאון
וכראצ"א אכא דה טרל" ורמב"ם פוואא דבר פאפנין
לייחוניין ט"ט פאמא נהאון זכור דאן פאמא טמול אפי
באם אמא שרפ פונס לא וזין פוא צמ"בין יורטין בענין
צ"בין אפצ"א רעס בעניט טמול לא דירטס פאקול צווא
זע פאמא צוואם זע זעם בעקע;

ועזר דם טליטס וטבס ופיקס דצמא דאמא זין דאמא
פאקוד ברמב"ם פוא ד"ג פאמא טמול לא פיקס לאו
למנין דאון ודאון דאן פאמא דאמא זעל פאמא צווא
דאן כוואט ועליו לטען זעק יודס דעמא ושמעון פירצמא

על שם צדיק שלם פוא צפא צוס סיא איש טועם כז
זע שמעון שפס של קאמ דפי כמא נייע טעם פלמא
ל שלם כהנא דרומא כפאמא כה על זכר צומא דין זעם בטאונע
ליניט כה שער דיעס פאמא איס ד"ג ואל טיפס
לא ולכמון דין פק"ל זכר דרומא כה על כן חרען עלא
פאקוד צו ציני צדיק וזא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
דס כה צמא שלם שפאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
שיחאן על פאמא ד"ק וזא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
דברצא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
זע לעטן פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
לעמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
בסן אפ"ק דמפאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
וסייען פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
דית פוא יוקא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
אזא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
לפאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא
דילא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא פאמא

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written on aged, yellowed paper and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. The script appears to be a form of early modern cursive, possibly from the 16th or 17th century. The text is organized into several lines, with some lines starting with capital letters. The overall appearance is that of a well-preserved but difficult-to-read historical manuscript.

no will and also pure
1725
1725

490(22d)

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be a list or a series of entries, possibly related to a collection or inventory.

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Yiddish, covering the entire page. The text is dense and appears to be a letter or a document of some kind. The script is highly stylized and difficult to read without specialized knowledge of the language.

Vertical text written in blue ink along the right edge of the page, possibly serving as a marginal note or a signature.

למרובי יהודי הרבני לכל אחיו ורודף טוב לעמו גדול בישראל כמו ומתכיל וטוב
 וה עמו, הוא יפרוק עליו סבת מלומד כ"ר
 מאלה = פטטיאלו מלמה ימים לפני קה"מ מתה קרה ח"ת חברהם היו והרגל בטל חטט
 גזרת מצעה ולפי הרץ כר"ך לזמנת סו ימים אחר הפסקה לבטלים סל
 פירוש, אצל בעלה ה"ל טוב לבקתפר בח"ת כ"ר שלח יכנס ביום הרגל
 סתקרוסם כשהוא תכול פירוי בזמנתו שאין טול גדול מזה, וא"כ נראה
 צ"ע קצטמן זה וכי"כרה בעל וכל שאר צדי חזן מעל הוא ונתר ל
 לבקתפר בח"ת כחטגו הקבוע, וזה הוא מה שיש לי לבטמן עליו:
 הטעם של התיור לבקתפר בח"ת לני קהל יום שצ"ע לאכלו אחר
 קנכנס הרגל הוא מפני שלא טג כלל דין שלשים, כי מה שאינו מתקתפר
 לאו מקום אכלות הוא אלא מקום שאינו תאלו התגלחין בקוער כפי
 דרך התלמוד שאין כאן חונק כלל, אצל צנ"ל שהאכל וצ"ל לבקתפר
 בח"ת כמבוג רוב השולט אכלנו מפני הטול נק"ל לאס אינו מתקתפר
 הרי זה תחנת אכלותו מה שאינו וכן הירוי כי אחר לבטלם גזרת מצעה
 הרגל לבטל ותמו גזרת שלשים וא"כ יקתפי כדרכו ויקתפי באחת יום
 טוב, והוא מקוין במה קתבו היר"ש ז"ל (פ' אלו תגלחין דף כ"ר ע"א)
 אש"י שהיה כל להוריק כי אפילו ק"ע אינו קבעל ג"ג נגד כוונתו ע"פ
 טבל ללמוד מרצונו קצנ"ל ונתר לבקתפר, וז"ל ח"כ כחג נמי יבטל
 ותמו ק"ע ג"ג שאני החס שלא טג כלל דין שלשים אש"י שגבור ומספורת
 אקוריס צמוע ע"ת וטעם אכילות תיבול לא טקור ע"כ, וזה הלכות
 בחלק א"ת סי' תק"מ הביא התיורף הזה של הרמב"ם ז"ל אש"י שלא תקרא
 כמו עליו בתוספת ביאור כדרכו, באופן שתקור אין הנומ"ס האלה
 יש ע"כ להבין ולהורות הלכה לנעשה כשאילנות וחקקרא קרס ורומעות
 רבנותים

A 490/252

למרובי יהודי הרבני לכל אחיו ורודף טוב לעמו גדול בישראל כמו ומאביל וטוב
 וה עמו, הוא יפרוק עליו סבת מלומו כ"ר
 מאלה = פטטיאלו מלמה ימים לפני קה"מ מתה ארה אלה אברהם היו והרגל בטל חטט
 גזרת מצעה ולפי הרץ כרץ לזמנת סו ימים אחר הפסקה לבטלים סל
 פירוש, אצל בעלה ה"ל טוב לבקתפר בזה"מ כרי שלח יכנס ביום הרגל
 סתקרוסם כספוח תכול פירוי בזמנתו שאין טול גדול מזה, וא"כ נראה
 צעיר מצעמן זה וכיזכה הבעל וכל שאר בני חזן מעל הוא ונתר ל
 לבקתפר בזה"מ כחטתו הקבוע, וזה הוא מה שא"ס לי לבטמן עליו:
 הטעם של התיור לבקתפר בזה"מ לני קהל יום אצ"ע לאכלו אחר
 אכנסו הרגל הוא מפני שלא טב כלל דין שלשים, כי מה שאינו מתקתפר
 לאו מקום אכלות הוא אלא מקום שאינו תאלו התגלחין בקוער כפי
 דרך התלמוד שאין כאן חונק כלל, אצל כנ"ל שהאכל תיול לבקתפר
 בזה"מ כמבוא רוב השולט אכלנו מפני הטול נקטל לאס אינו מתקתפר
 הרי זה תחנת אכלותו מה שאינו וכן הרהוי כי אחר אכטלם גזרת מצעה
 הרגל אכטל ותטט גזרת שלשים וא"כ יתפרי כדרכו ויקטת באחת יום
 טוב, והאס עקרוק במה שכתב הרי"ש ז"ל (פ' אלו תגלחין דף כ"ר ע"א)
 אש"י שהאס כל להוריק כי אפילו א"ע אינו אכטל ז"ל נגד כוונתו ע"פ
 טבל ללמוד מרבויו אכטל ונתר לבקתפר, ואל"ה א"כ כחז נמי יכטל
 ותטט א"ע ז"ל שאני החס שלא טב כלל דין שלשים אש"י אגרוך ומספורת
 אקוריס במוט ע"מ תטעם אכילות תיחז לא טקור ע"כ, וזה הלכות
 בחלק א"ח סי' תק"מ הביא התיורף הזה אל היראש ז"ל אש"י שלא תקרא
 כמו עליו בתוספת ביאור כדרכו, באופן שתקור א"ח הנוח"ט האלה
 י"ט ע"כ להבין ולהורות הלכה לתעסק כשאילנות חקקרו קרס וזמנות

א 490/252

הנהגה לפי כתביו והוא פזר חפצו יעשינו לו לך כבוד

Il sopraccostodimento fu eseguito nel mese di maggio 1844 di mano propria della fig. del P.^{re} Leon Vite Quastada nome Letizia

d'Età d'anni tredici

Cio si scrive a grand'aperta (conveniente) dell'avvocato ad.
fatto in punto di civile e morale educazione dalla ragione Israe-
=litica di Mantova

4490 (256)

1
The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics.

The second part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics.

The third part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics.

The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics.

בדמותו ונודעו כחמלהם בלעולם ראשי ומה
קץ בלעולם ראשי בלעולם ראשי

בדמותו ונודעו כחמלהם בלעולם ראשי ומה
קץ בלעולם ראשי בלעולם ראשי

בדמותו ונודעו כחמלהם בלעולם ראשי ומה
קץ בלעולם ראשי בלעולם ראשי

בדמותו ונודעו כחמלהם בלעולם ראשי ומה
קץ בלעולם ראשי בלעולם ראשי

בדמותו ונודעו כחמלהם בלעולם ראשי ומה
קץ בלעולם ראשי בלעולם ראשי

14947 (52)

הסוד והאיש צמח צדק על אלהים

לפי חוקים ואסופה בלשון ראשי וצדק קצת אשכנזי
בשפת הכתב אלה רמז מן שיצ

באשר כפית ופחת הצדקת שוקם לסיף קדש קר ביסוד ונע
והיה כי יקרב על זה ספרת אמתך במשט סת האזת
קבל זיוי רבא בעלם חכמה דאמרים בראם כאל בהיות אלה
מי סמנוה דבר דוקאלי ישי אע סר ^{השנים גבעו}
אקלמ יחשלה וקב ^{על ד} ישי נאמן אש ואלמו חמש ^{בכח} אשכנזי יסוד
אזרע ער נכפי כפחור שבנות באורחת שבעת סיות שיתולק
כלי וברת שוב פאם פון שש אשכנזי נססכני ^{אמת} קר ובסן אפודר זש
שנכס שיתל אפודר אפודר ששכנזי ^{והשנים}
ועתה אעמא עתה קבל קר ובלות ישי ע ינודע יסוד
ובא אמן ישי ישיה על אלה כפודר אשכנזי קר נכפודר ^{סגולה}
בשם אמתו אמתו אפודר קר אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי
שש אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי
באיה

490 (294)

ציר ולי איש עברה צערה בנפשו צניט עשרה אלוט טרפו טול צעקם ט' יוניט נשאל מרפ על זמן יתקנה
צמלשט לרפ טלשי ב בוז כרעג צו צניט חפ מוצו ורפי אמר זמור בטכצט בולן לצרף וחקט
אונט קלענע מוז טרפ צכען וכוונען כל שקר רעצון יונען אמון וסיולרען צו סעק אנהאלו
קאנע שאל כפך וצערע שערט אמר בולב אמר לצרף ונולט סעלרען כפלר סענר צו צערף אויף שערע
אונשט צרעשו זט מרפ אמר וקרט כשחיספ אטעל סעלרען בולב או לולמז יסחק על סקילוט ב'רעשו
שקלר כפך כשטעט מרפ צרעשט ס"ל ומע כונער שאון שארען ארפוט יאממו מרפ כחורט ג"ה ומע רערע
ב אינט סמוכט אצל אכ אמר קלט יאממו או אכ יאממו ביקלט? ומרפ מורוט צענעפט ב'צעהט סטלר
רלרען על בשר ממוהט צמרען כשפולן אטעל סעלרען בולב אין צלממו מרפ מיטע זר קטן טאון טלע
סקילוט צעטל רעשוט טמך ולע ביש זערען אמר וקרט בלו לכוונען מרפ טלע יר' וכ זיינע כרעכ
לעפט י גמ קלטן קרעש ירע יאממו או לערפ ב'רעכ כ'ק על צניט יאממו וטל טען יאממו ב'רעכ כונער
כרע על זכר מרפ ופערך ונרעך מן צעטלר כטוב צענען סקוט נעלט זמט כ לעל ב'רעכ טעט
סימנו זערען אמר וקרט לילס צ'ר צ'ר כמ צע'ת זמט י' אצל סער' ב' כפ'ר ב'רעשו וכו'
רפטר לרע ב'ר זמט טט ס'ק'ט ס'ק'ט ועשו צ'ר ס' ר"ל ק' כ' ס'ק' ל' ולע סימנו טורמן ב'רע
והרעין מרפ עליון אצל ר'אין עליון צעלן ר'ל אומר ש'רפ טלען אמר ביש טעש מן על מן
זמט צ'ר טע ב' לערפ ארען מרפ יט מרפ צ'רעפט זמט אמר ור' צ'ר י
שעב אב שמעפן צמורעט או שמועב רוקס יח בטול לערפ זמט כ אמט לצר טייט אמר צכ
או טורפ צ'ר כ יכול בולט טייט או צ'ר זמק מרפ ארעכר ארמורט ובלעט כ אמט נכ'ר' ונולמ
ע' טייטקל או כמ' צמור ב'ל טייטקל עליו ועל עממו זמקן כממו טמור לו בייכול נענעט ביש
שמעב אמר מרפ צ'ר עלמו זמט יר' מוקוט שמרפ מ'ק ארעכר בירפ שונעפן לט מ'קוקר כטוע
צ'ר ואז בירפ טייט רמק וסר' | ארעכר מרפ מרפ זמט ובי' ק'כב נעמפן מרפ על
מרפ וט' שצטל שרפ'ל עליו זמקן כממו וכן כ'ר כ' ביכולען נעמפן מרפ ובי' מ'טכ זמט
מורטיב ומרפ מרפ מ'ק ארעכר צ'ר זמקן ומרפ ומרפ מ'ק ארעכר מרפ וכו' כ'רעכר זמט
צ'ר נכר'ס ופ'לרע או שצמ'ר כמסוליס אמר כ'ר כ' בייג' טל' קרעפן רמק וסר' רעפן ק'כ
ר'ע זמק וכן מרפ שמעפ על שצמפן צמ'ר ומרפן צ'ר מרפ וכו' מרפ מ'ק ארעכר זמט וכן אמר
רעפן ר'ע י' וט צ'ר ב'ק על חקילנו יכונן לצר כטוב ומ'וט ר'ע

צ'ר ס'ט' ל'ט' ס' ק'כ ונ'מ'כ'ט אט וס'ק ז'כ כ'כ מ'רע פ'כ'כ' ו'ז' ז'ט' ד'ק' אר'ו'
ס' ב'כ' ו'ז' ו'ט' ז'מ'ר מ'ר'ט' ז'כ אר'כ' כ'ע'ט צ'ר ז'מ'ר כ'ח' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ'
ר'כ' ז'כ' כ'מ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ'
כ'ע'ל ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ' ז'כ'

4490 (30)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in brown ink on aged, yellowed paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the fading of the ink. The text appears to be organized into several lines, with some words being more prominent than others. The overall appearance is that of an old, possibly 17th or 18th-century manuscript.